06/03/2022

Το μνημόσυνο του Άλκη Καμπανού στον Όσιο Αντώνιο Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Οσίου Αντωνίου του Πολιούχου Βεροίας την Κυριακή της Τυρινής, 6 Μαρτίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού Αλκιβιάδη (Άλκη) Καμπανού, του Αρειανού που έφυγε πρόωρα από τη ζωή με τόσο σκληρό τρόπο, βυθίζοντας την οικογένεια και τους φίλους του, αλλά και ολόκληρη την Ελλάδα, σε ανείπωτη θλί-ψη.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμά του για την είσοδο στην Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανε-ρῷ».

Εἰσερχόμεθα ἀπό αὔριο στήν Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, εἰσερ-χόμεθα στό στάδιο τῆς νηστείας καί τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, γιά νά νικήσουμε τά πάθη καί νά ἀπο-κτήσουμε τίς ἀρετές.

Καί ὅπως κάθε ἀγώνας ἔχει κανό-νες, ἔτσι καί ὁ πνευματικός ἀγώνας ἔχει τούς δικούς του, ἡ τήρηση τῶν ὁποίων εἶναι ὑποχρεωτική, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «**ἐάν δέ καί ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται, ἐάν μή νομίμως ἀθλήσῃ**».

Ἕνας, λοιπόν, ἀπό τούς κανόνες τῆς νομίμου ἀθλήσεως στό στάδιο τῶν ἀρετῶν εἶναι αὐτός τόν ὁποῖο ὁρίζει στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα ὁ Χριστός, καταδικά-ζοντας τήν προβολή καί τή διαφή-μιση τοῦ ἀγῶνος μας καί τῶν ἀρε-τῶν μας. Καί τήν καταδικάζει, για-τί ἡ προβολή εἶναι ἔκφραση ὑπερη-φανείας καί ἐγωισμοῦ, εἶναι ἐπι-δίωξη τοῦ ἐπαίνου τῶν ἀνθρώπων, καί δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος πού τήν ἐπιζητᾶ, δέν ἀγωνίζεται γιά νά εὐ-αρεστήσει στόν Θεό. ἀλλά γιά νά κερδίσει τήν τιμή τῶν ἀνθρώπων, χάνοντας ἔτσι τήν ἀνταμοιβή καί τόν μισθό τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἀγώνα του.

Ὁ Θεός εἶναι παντογνώστης καί δέν χρειάζεται νά ἐπιδεικνύουμε ὅσα κάνουμε γιά νά ἑλκύσουμε τήν προσοχή καί τόν ἔπαινό του. Γνω-ρίζει καί τά μύχια τῆς ψυχῆς μας, «ἐτάζει καρδίας καί νεφρούς», ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, βλέπει καί γνωρίζει ὅλες τίς πράξεις ἀλλά καί τίς σκέψεις μας, καί ἀποστρέ-φεται τούς ὑπερηφάνους. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός μᾶς συστήνει νά μήν

διαφημίζουμε οὔτε τή νηστεία πού θά κάνουμε οὔτε ὅποια ἄλλη προ-σπάθεια, ἀλλά μάλλον νά τίς καλύ-πτουμε, ὥστε νά μήν κινδυνεύ-σου-με νά πέσουμε στήν παγίδα τῆς ὑπερηφανείας, γνωρίζοντας ὅτι ὁ Θεός πού βλέπει τόν ἀγώνα πού κάνουμε μέσα στήν ψυχή μας, σιω-πηλά καί ταπεινά, θά ἀντα-πο-δώσει φανερά μέ τή χάρη του τήν προ-σπά-θειά μας.

Ὁ λόγος ὅμως τοῦ Κυρίου, «ὁ πα-τήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ», ἔχει καί μία ἄλλη σημασία. Πολλές φο-ρές ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἐνεργοῦμε κρυφά καί χωρίς νά γνωρίζουν οἱ ἄλλοι γύρω μας τί κάνουμε. Σχε-διά-ζουμε καί σκεφτόμαστε, χωρίς νά ἐξωτερικεύουμε τούς λογι-σμούς μας καί τίς ἐπιθυμίες μας· καί πιστεύουμε ὅτι κανείς δέν γνω-ρίζει τί κάνουμε, τί σκεφτόμαστε, τί ἐπιθυμοῦμε, ἀφοῦ κανείς δέν μᾶς βλέπει, κανείς δέν μᾶς ἀκούει καί κανείς δέν μᾶς παρακολουθεῖ. Καί ἔτσι ἔχουμε τήν ἐντύπωση ὅτι μποροῦμε νά κάνουμε ὅ,τι θέ-λου-με, μποροῦμε νά κάνουμε τό κακό καί τήν ἁμαρτία καί ἐγκλήματα ἀκόμη χωρίς συνέπειες. Αὐτή ὅμως εἶναι ἡ μεγαλύτερη πλάνη, εἶναι ἡ μεγαλύτερη παγίδα στήν ὁποία παρασύρουμε τόν ἑαυ-τό μας. Διότι δέν ὑπάρχει τίποτε στή ζωή μας, δέν ὑπάρχει τίποτε στή σκέψη μας καί στήν ψυχή μας, τό ὁποῖο νά μήν τό γνωρίζει ὁ Θεός. Μᾶς διαβεβαιώνει ἐξάλλου ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «ὁ πατήρ σου ὁ βλέ-πων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ».

Καί ὅμως ἐμεῖς, παρά τή διαβεβαί-ωση τοῦ Χριστοῦ, συνήθως ἀδια-φο--ροῦμε. Δέν περνᾶ ἀπό τόν νοῦ μας ὅ,τι ὁ Θεός βλέπει τά πάντα καί γνωρίζει τά πάντα, καί γι᾽ αὐτό συνεχίζουμε νά ἁμαρτάνουμε, συ-νε--χίζουμε νά ἀδικοῦμε τούς ἀδελ-φούς μας, συνεχίζουμε νά ἐνερ-γοῦ-με ἀντίθετα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Συνεχίζουμε νά δροῦμε ὅπως οἱ πρωτόπλαστοι, πού πίστευσαν ὅτι ὁ Θεός δέν θά καταλάβει ὅτι δοκίμασαν τόν ἀπα-γορευμένο καρπό. Συνεχίζουμε νά κάνουμε ὅ,τι ἔκανε ὁ Κάϊν πού σκότωσε τόν ἀδελφό του τόν Ἄβελ καί πίστευσε ὅτι δέν θά γίνει ἀντι-ληπτό ἀπό τόν Θεό. Καί καθησυ-χάζουμε τόν ἑαυτό μας καί συνεχί-ζουμε νά ἐργαζόμεθα στήν ἁμαρ-τία, νά κάνουμε τό κακό, μέ ἀποτέ-λεσμα νά ἔχει φθάσει ἡ κοινωνία μας καί ὁ κόσμος στήν κατάσταση πού βλέπουμε γύρω μας, πού παρα-κολουθοῦμε στά δελτία τῶν εἰδή-σεων καί τό διαδίκτυο, καί θλιβό-μεθα γιά τό πόσο ἔχει πληθυνθεῖ τό κακό καί ἡ ἀνομία, οἱ βιαιοπραγίες καί τά ἐγκλήματα ἐναντίον ἀθώων ἀνθρώπων.

Ἐάν ὅμως εἴχαμε κατά νοῦ ὅτι ὁ Θεός μᾶς βλέπει διαρκῶς καί γνω-ρί-ζει καί τί κάνουμε καί τί σκεπτό-μεθα, τότε θά ἤμασταν πολύ πιό προ-σεκτικοί στή ζωή μας, καί αὐτό θά μᾶς βοηθοῦσε στόν ἀγώνα μας, θά μᾶς βοηθοῦσε νά ἀποφύγουμε πολλές ἁμαρτίες, πολλά λάθη καί πολλά κακά. Ἐάν δέν τό ἔχουμε μέχρι τώρα στόν νοῦ μας, εἶναι καιρός νά σκε-φθοῦμε στήν πραγματικότητα ὅτι ὁ Θεός μᾶς βλέπει στήν καθημερι-νό-τητά μας, στή ζωή μας, στή σκέψη μας, γιά νά μᾶς συγκρατεῖ

καί νά μᾶς προφυλάσσει ἀπό κάθε ἀδικία, ἀπό κάθε ἁμαρτία πού πᾶμε νά κάνουμε ἤ νά σκεφθοῦμε καί νά ζητήσουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ γιά νά μᾶς βοη-θᾶ καί στόν πνευματικό ἀγώνα ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὐτή, πού ἀρχίζει ἀπό αὔριο ἕνας πιό ἔντονος ἀγώνας.

Σήμερα ὅμως τελοῦμε τό τεσσα-ρα-κονθήμερο μνημόσυνο ἑνός νέου παιδιοῦ, ἑνός παιδιοῦ μας, ἑνός παιδιοῦ τῆς πόλεώς μας, πού ἔφυγε ἀπό τή ζωή, τόσο πρόωρα ἀλλά καί μέ τόσο σκληρό καί ἄδικο τρόπο, βυθίζοντας τούς καλούς γο-νεῖς του, τήν ἀδελφή του, τούς οἰκεί-ους του ἀλλά καί ὅλους μας, ὅλη τήν Ἑλλάδα, σέ ἀνείπωτη θλί-ψη. Ἕνα νέο καί ταλαντοῦχο παιδί, πού ὁ φανατισμός καί ἡ ἀπερισκε-ψία κάποιων ἄλλων νέων, τοῦ ἔκοψε χωρίς κανένα λόγο καί χωρίς καμία ἀφορμή τό νῆμα τῆς ζωῆς του, ἐπειδή πίστευαν ὅτι κα-νείς δέν τούς ξέρει καί κανείς δέν θά τούς δεῖ, ἐπειδή ξέφυγαν.

Για τον Άλκη

Πονοῦμε γιά τόν Ἄλκη καί συμπο-νοῦμε μέ τούς γονεῖς καί τήν οἰκογένειά του, καί προσευχόμεθα στόν Θεό, πού βλέπει ἐν τῷ κρυπτῷ καί ἀποδίδει ἐν τῷ φανερῷ, νά ἀναπαύσει τήν ἀγνή ψυχή του. Ὁ πρόωρος θάνατός του, πού ἦταν τόσο ἄδικος, τόσο ἀναίτιος, τόσο σκληρός, τόσο μαρτυρικός, **στά μά-τια τοῦ Θεοῦ λογίζεται ὄντως ὡς μαρτύριο, γι᾽ αὐτό καί πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεός θά τόν ἔχει κοντά του, μαζί μέ τούς μάρτυρές του**. Καί αὐτό θά πρέπει νά παρηγορεῖ καί νά στηρίζει τούς γονεῖς καί ὅλους τούς οἰκείους του, ὅσο μπορεῖ βέβαια μία σκέψη νά ἀπαλύνει τόν πόνο τους πού εἶναι δικαιολο-γη-μένα καί μεγάλος καί βαθύς.

Πιστεύουμε ὅμως καί εὐχόμεθα ὁ Θεός νά ἀπαλύνει τήν ὀδύνη τῆς ψυχῆς τους μέ τή χάρη καί τήν ἀγάπη του καί μέ τόν τρόπο πού Ἐκεῖνος γνωρίζει. Ἄλλωστε οἱ γονεῖς του ἔδειξαν τήν ἀνωτερότητά τους, ἔδειξαν τήν καλλιεργημένη ψυχή τους.

Καί θά πρέπει ὅλοι μας καί μέ κά-θε τρόπο νά μήν ἐπιτρέψουμε ξανά νά συμβοῦν στήν κοινωνία μας, στίς πόλεις μας, τέτοιες ἀποτρό-παι-ες πράξεις, καί νά ὑπάρξουν ξανά τέτοιες καταδικαστέες συμπεριφο-ρές. Πρέπει νά προσπαθήσουμε νά σταματήσουμε τή βία σέ ὅλους τούς χώρους καί πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀπό ὁπουδήποτε καί ἄν προέρχεται, γιατί καταστρέφει ζωές ἄδικα καί γεμίζει ὀδύνη καί πόνο τίς ψυχές ὅλων μας. Τό ὀφεί-λουμε στόν Ἄλκη, τόν ὁποῖο μνημονεύουμε σήμερα καί προσευ-χόμεθα στόν Θεό γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς του.

Ταπεινῶς φρονῶ ὅτι θά πρέπει γιά ὅλους αὐτούς τούς νέους, πού διέπραξαν αὐτό τό ἔγκλημα, αὐτή τή μεγάλη ἀδικία εἰς βάρος τοῦ Ἄλκη μας, νά προσευχη-θοῦμε, γιατί καί αὐτοί εἶναι ψυχές ὑπέρ ὧν Χριστός ἀπέθανε, οὕτως ὥστε ἄν χάσουν αὐτή τή ζωή, νά κερδί-σουν τήν αἰώνια, τήν ἀληθι-νή ζωή· πῶς; μέσα ἀπό τήν ταπείνωση, τήν εἰλικρίνεια καί τή με-τά-νοια».

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΚΑΜΠΑΝΟΣ
© GerBekes IMBNK